

Encàrrecs

Estic ocupat. M'ocupes un temps. Sóc una ocupació perquè faig sempre encàrrecs amb mans blaves, obertes al temps.

Sota les ombres dels fraus escric el teu nom floral.

Somrius al sol que fa carasses perquè ho escriga.

Bufa el ventijol una quietud profunda, mística, absoluta i corporal.

En l'absència teua, del mot libe rou de felicitat.

Paladege la teua imatge diluïda, lligabosc nodrit per la saba que t'habita.

Percep aquesta minúscula vida, als carrers, als parcs, als jardins, al bancals, a la butaca. És tancar els ulls i tot és ple de vida que mor, de mort que renaix.

Titil·lant, sota aquests ombratges mentals, sempre navegues tu: un regal vigorós que m'ha estat concedit.